

BALPETEĞİ ANAOKULU

REHBERLİK SERVİSİ

Psikolojik Danışman Sultan Altunkum

Okul öncesi dönem (0-6 Yaş), çocuklarımızın gelişimi açısından en önemli dönem olarak değerlendirilmektedir. Çocuklarımızın geleceğini belirleyecek olan tüm gelişimsel adımlar bu dönemde atılır. Bebeklik döneminde çocuk, ebeveynlerini model alarak belirli bir psiko-sosyal olgunluğa erişir ancak bu gelişim henüz kendi yaşlarıyla bir iletişim içermediğinden kısıtlıdır.

Anaokulu, çocuğun gelişim sürecinde çevreyle kurduğu ilk bağıdır.

Yapılan araştırmalar anaokuluna giden çocukların, gitmeyen çocuklara kıyasla ilerleyen yıllarda daha uyumlu, daha girişken ve sosyal ilişkiler konusunda daha aktif olduklarını ortaya koymuştur. Anaokulu, çocukların hem fiziksel, hem bilişsel, hem de sosyal gelişimlerine katkı sağlar.

Arkadaş demek; çocukların yaşlarıyla iletişim kurması demektir.

Anaokulu ortamında çocuklar, ev ortamının onlara veremediği bir çok şeyi deneyimleme şansına sahip olurlar. Bunların başında da arkadaşlar gelir. Arkadaş demek; çocukların yaşlarıyla iletişim kurması demektir ve bu da anaokuluna başlayana kadar sadece yetişkinlerle iletişim kurmuş olan çocuklar için çok önemlidir.

ÇOCUKLARDA 'BEN' VE 'BAŞKASI' KAVRAMLARI OLUŞMAYA BAŞLAR

Çocuklar, anaokulunda kendilerini ifade etmeyi öğrenirken aynı zamanda da başkalarını dinlemeyi öğrenirler. Dolayısıyla çocuklarda 'ben' ve 'başkası' kavramları oluşmaya başlar. Dil gelişimleri hızlanır. Paylaşmayı, işbirliğini, yardımlaşmayı, sıra beklemeyi, haklarını savunmayı, problem çözmeyi, beraber hareket etmeyi kısacası sosyal hayatın beraberinde getirdiği birçok kavramı anaokulu sayesinde ilk defa yaşlılarıyla ve doğal bir ortamda deneyimleme şansı elde ederler. Kendilerini tanımaya başlar, yeteneklerinin sınırlarını öğrenirler. Böylelikle sosyal hayatlarını oluşturma yolundaki ilk adımlarını atmış olurlar.

Her birey ilk girdiği ortama uyum sağlamakta zorlanır.

Bu durum hem yetişkinler için, hem de çocuklar için geçerlidir. Uyum sürecinin uzunluğu ve zorluğu; çocuğun mizacına, uyum düzeyine, ebeveynlerin tutumuna ve güven duygusuna bağlı olsa da, özellikle ilk defa ailesinden ayrılacak çocuklar için bu süreç daha zorlu olabilir.

- o. Adaptasyon süreci çocuklardaki bireysel farklılıklara göre uzayıp kısalabilir. Bazı çocuklar sanki yıllardır okula gidiyorlarmış gibi çabucak uyum sağlarken, bazı çocuklar için ebeveynlerinden uzakta kalmak zor geldiğinden adaptasyon süreci uzayabilir.

Bazı çocuklar ise okula başladıkları ilk günlerde gayet neşeli ve uyumlu görünürken, okulun yalnızca bir oyun parkı olmadığı, belli kuralları da içerisinde barındırdığı gerçeğiyle karşılaştıklarında bir süre okula gitmemek için direnç gösterebilirler. Tüm bunlar normaldir; okuldaki öğretmenler ve ebeveynler doğru bir tutum sergilediğinde bu dirençler zaman içerisinde kırılır.

Okula ilk defa başlayan çocuklar, ebeveynleri tarafından terk edileceklerini düşünerek yoğun bir endişe duyabilirler. Bu çok normal bir tepkidir. Bu noktada güvene dayalı bir ilişki kurulması büyük önem taşır. Öğretmenleriyle kuracağı güven ortamı, 'oyun saati' bittiğinde ebeveynlerinin onu gelip alması, düzenin bozulmadığını ve sonunda terk edilmediğini anlaması her şeyi düzeltecektir.

Güven duygusu çok iyi gelişmemiş olan çocuklar, okulun ilk günlerinde ağlama, suskunlaşma gibi tepkiler verebilirler.

Burada önemli olan, ailenin tutarlı ve kendine güvenli davranmasıdır. Özellikle ebeveynler adaptasyon sürecinde kısa ve net cümlelerle durumu açıklamalı, verdiği sözleri muhakkak yerine getirmelidir.

Çocuğun yanında sürekli "Bizim çocuk da okula gidince hep ağlıyor", "Alışamadı", "Ay ne yapacağız şimdi!", "Yine başlıyoruz" gibi cümleler kullanılması, çocukta hiç yoktan kaygıya neden olur. Bu cümlelerle şartlanan çocuk ağlamayacak olsa bile ağlamaya başlar. Bunun sebebi anne babasının kaygısını anlayıp, bu kaygıya uygun cevabı vermek istemesidir.

Böylelikle işi daha da zorlaştıracak ve daha fazla ilgi toplamaya, sonunda da anne babasını okula bırakılmadan hep birlikte eve geri dönmeye ikna etmiş olacaktır. Burada ailenin ne kadar kararlı olduğu ve çocuğuna karşı ne kadar tutarlı olduğu çok önemlidir. Çocuk kaygılanmazken ailenin tutumunun kararsız ve kaygılı oluşu çocuğun duygularını da değiştirir. Bu yüzden çocuğunuzun anaokuluna başlayabilecek düzeyde olup olmadığını iyi tahlil etmeniz gerekmektedir.